

intro de op Schriftlezing

We lezen vandaag de boodschap van Jezus
aan de (bescherm)engel van de gemeente in Laodicea.
Ik vertel jullie een paar dingen over die stad
want als je dat weet, klinkt de boodschap nog scherper.

Laodicea, rijke stad in Klein-Azië, het huidige Turkije.

Ze waren rijk omdat ze prachtige zwarte wol maakten.

En ze stonden ook bekend om hun ogenzalf,
die in het hele Romeinse rijk gebruikt werd.

Ze hadden geen water.

Geen hete geneeskrachtige bronnen, zoals in Hierapolis wat daar in de buurt lag.

En ook geen koel water, waar je zomers lekker van opfrist, zoals ze in Kolosse.

Hun water moest binnenkomen via aquaducten, het was lauw.

Maar ze hadden het goed voor elkaar.

Zij waren zo rijk dat de stadspoorten 's avonds op slot gingen.

Stel dat iemand hun rijkdom zou stelen.

Verboden toegang. De deur is dicht.

Schriftlezing: Openbaring 3:14-21

Verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus

Het zal je maar gezegd worden: je bent lauw! Jullie zijn niet warm, geen warm bad wat heilzaam is en iedereen goed doet. Jullie zijn niet koel, zodat iedereen van jullie opfrist. Jullie zijn lauw, Ik ga je uitspugen. Zou Jezus dat ook tegen ons zeggen, tegen 'wij van zuid'? Eerlijk gezegd kan ik me dat niet voorstellen. Niet als het gaat over warmte. Veel mensen ervaren deze gemeenschap als hartelijk en warm. En ook niet als het gaat over frisheid. We zijn geen ingedutte kerk, er is steeds weer iets nieuws. Maar wat me wel triggerde is dit zinnetje: 'Je zegt dat je rijk bent, dat je alles hebt wat je wilt en dat je niets meer nodig hebt. Je beseft niet hoe ongelukkig je bent, hoe armzalig, berooid, blind en naakt.' (vs.17)

Jezus heeft tegen mensen die het goed getroffen hebben met zichzelf. Ze zijn dik tevreden. Ze hebben niets meer nodig. Ze hebben niemand nodig, zelfs de Heer zelf niet... Dat soort tevredenheid ligt denk ik ook voor ons als gemeente op de loer. Wij van zuid zijn dankbaar voor nieuw elan, dat er nieuwe mensen op onze weg komen, dat we van die leuke dingen doen. Maar voor je het weet denken we dat we dat allemaal aan onszelf te danken hebben, omdat wij alles zo goed regelen en van die leuke mensen zijn. Hoe zorgen we ervoor dat we blijven beseffen dat we afhankelijk zijn van wat God ons geeft? Hoe zorgen we dat we in alles open en ontvankelijk blijven voor God?

Jezus zegt dat tegen die Laodiceërs met een beeld. Hij zegt wat ze nodig hebben. En dat is heel raar, want ze hebben dingen nodig die ze eigenlijk zelf wel hebben. Maar dan net even anders. Ze hebben geld zat, maar Jezus zegt: 'Koop van mij goud dat in het vuur gelouterd is en je zult rijk zijn.' De rijkdom van het evangelie is door pijn en moeite heengegaan. Er zijn offers voor gebracht.

Het is geen snel succes maar heeft diepgang. Uiteindelijk rust het hele christelijke geloof op Christus die zich voor ons gegeven heeft omdat wij het zelf niet kunnen. Ze hebben genoeg zwarte wol, maar Jezus zegt: 'Koop van mij witte kleren om je naaktheid te bedekken zodat je je niet meer hoeft te schamen.' Witte kleren is een teken van vergeving. Het is niet altijd mooi en goed wat we doen. Ook in de kerk niet. Je hebt genade nodig. Ze hebben de beste ogenzalf van het hele Romeinse rijk, maar Jezus zegt: 'Koop van mij zalf voor je ogen, zodat je weer kunt zien.' Wij hebben blinde vlekken, we zien niet altijd waar we goed aan doen. Maar Jezus opent ons de ogen voor wat echt nodig is.

Dat is een kritische insteek. Wat bezielt Jezus om gelovige mensen zo aan te pakken? Het is de liefde van God die ons wakker wil schudden. God houdt zoveel van ons dat Hij een waarheid zegt die anderen niet durven zeggen. Jezus zegt het zo: 'Iedereen die Ik liefheb, wijs Ik terecht en bestraf Ik.'

Bestrafen is trouwens hetzelfde woord als opvoeden. 'Ik wil dat jullie het leren, dat je groeit in je verbondenheid met God. Zet je dus volledig in en bekeer je, kom tot inkeer.'

En wát moeten we dan anders doen? Ontvankelijk blijven voor wat Jezus ons wil geven. Niet denken dat we het zelf allemaal wel kunnen maar ons openen voor zijn liefde.

Jezus zegt het zo: *Ik sta voor de deur en klop aan*. Laten we even stil worden. Hoor je dat kloppen van Jezus wel eens? Hoe herken je Hem? En wat zegt Jezus als Hij bij je aanklopt?

Misschien zijn we veel te druk om dat kloppen te horen. Of we kunnen niet zo erg geloven dat Hij ons opzoekt. Of we zijn alleen open op zondag tussen 10 en 11 uur...

Hoor ik het kloppen van Jezus, en zijn stem? Hoor ik het als Hij een beroep op me doet? Dat is een vraag aan ieder van ons persoonlijk. Maar die vraag geldt ook voor ons als gemeente samen.

In hoeverre staan we echt open voor wat Jezus ons wil zeggen? Dat je beseft dat het zonder Hem niet gaat... Hoe vaak vergeten we niet te beginnen met stil worden, luisteren, bidden? Laten we Hem wel binnen in onze overleggen en en bij onze plannenmakerij?

Jezus zegt hier niet dat we méér moeten doen. Hij vraagt ons om ons open te stellen voor Hem en Hem binnen te laten. Dat is niet iets wat je af en toe eens doet. Maar we moeten voortdurend verbonden blijven met Hem. Hij is de bron van ons leven en van ons kerkzijn. In wezen staan wij met lege handen. We hebben keihard vergeving nodig, omdat onze aarde niet lijkt op het koninkrijk van God en omdat we daar soms zelf aan gewend raken en onze ogen sluiten voor de harde werkelijkheid. We hebben genade nodig. We zien zelf lang niet altijd wat goed is. Jezus vraagt ons Hem toe te laten in ons leven, voortdurend.

En wat me altijd ontroert: Jezus klopt op onze deur, Hij trapt de deur niet in. Hij forceert niet, dwingt niet, chanteert niet, praat je niet klem. Hij maakt geen misbruik van zijn positie. Hij klopt: Mag Ik binnenkomen? Hij klopt, vrijmoedig, hartstochtelijk, want Hij heeft iets voor ons wat wij nog niet hebben maar wat we heel hard nodig hebben: onvoorwaardelijke liefde. En hoe die liefde eruit ziet? Samen eten...

Als iemand mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen. En we zullen samen eten, Ik met hem en hij met Mij.

Hoe is dat, eten met Jezus? Misschien lijkt wel op lunchen met een goede vriendin. Je praat, je luistert, je geniet van iets lekkers, het doet je goed om bij elkaar te zijn. Zoals dat liedje zegt: 'dan eten we samen, want ik vind het fijn om met je praten en bij je te zijn.' Hier is alle scherpte voorbij. Wat gezegd moest worden over lauwheid en zelfgenoegzaamheid, dat is gezegd. Nu komt het aan op bij elkaar horen, verbonden zijn. En dat is iets wederzijds. Jij mag zeggen tegen Jezus wat je op je hart hebt. Je kunt Hem je dilemma's, je pijn voorleggen, je vragen. Maar als je goed luistert, hoor je ook wat Hij tegen jou zegt: 'wees niet bang' 'Ik noem jullie mijn vrienden' 'heb elkaar lief' 'Ik wil in jouw huis zijn'

Wij vieren vandaag de Maaltijd van de Heer 'dan eten we samen' (net als in dat lied.) We hebben brood en wijn in huis gehaald. Het is maar bescheiden, symbolisch, en tegelijk is het alles. We hebben onze mooie kan en bekers tevoorschijn gehaald. We zingen lofliederen. Maar waar het ten diepste om gaat is dat Christus bij ons woning vindt... zoals we net zongen. Laten we de deur wijd open doen voor hem. We ontvangen Jezus in ons hart en in ons huis. Zoals die twee mannen die naar Emmaüs gingen. Verdrietig en verbijsterd waren ze omdat Jezus gedood was aan een kruis. Einde verhaal dachten ze. Er komt iemand met hen oplopen. Ze praten en praten. Het is al donker als ze in Emmaüs aankomen. Blijf bij ons eten, zeggen de twee tegen die derde man. Ze gaan samen aan tafel. De derde man neemt het brood en breekt het. Dan beseffen die twee mannen uit Emmaüs dat het Jezus - de opgestane Heer - is die met hen meegelopen was en bij hen aan tafel zat. De gast werd gastheer.

Zo gaat dat als je met Jezus eet. Hij klopt op de deur en je ontvangt Hem als gast aan je tafel. Maar als je samen eet, wordt Hij de gastheer. Het gaat nog verder. Hij geeft zichzelf. Het brood dat we breken, staat voor Jezus die zijn leven gaf voor ons. De wijn die we drinken, is teken van zijn liefde tot het uiterste. Dat is ons voedsel voor onderweg. Zonder Hem kunnen we niet. Dat maakt avondmaal vieren tot iets groots. Jezus heeft alles voor ons over heeft gehad. En wij kunnen niet zonder die liefde.

Jezus zegt: Ik sta voor de deur en klop aan. Als je mijn stem hoort en de deur open doet, kom Ik binnen en eten we samen. Ik met jou en jij met Mij.

Amen.